

תוך כדי הכנת סרט־טלוויזיה גילה הו
 חצלומים גנוזים ובלתי־ידועים של
 ומיסמכים המגלים את הצד האנושי ו

בן-גוריון

הצדיף שבו נולד בן־גוריון, ברחוב העיזים בפלוונסק

ד"ר בן־גוריון (שנקרא אז גרין) בפלוונסק, עם חברו מנוער שלמה צמח, ולבוש בדובשקה רוסית בארץ־

השבוע ימלא המיש שנים לפני
 רתו של ד"ר בן־גוריון (ה'1 בדצמבר
 1973), ראשי־ממשלתה הראשון
 של ישראל. בשבוע הבא תקרין
 הטלוויזיה הישראלית, סרט תיעודי
 די יוצא־דופן, המציג את הצדדים
 הבלתי ידועים לציבור מאישיותו
 של בן־גוריון. מלאכת עשיית הסרט
 הופקדה בידיו של הכמאי ד"ר
 גרינברג (באחרונה הוקרן בטלוויזיה
 זיה סרטו על האמן היהודי מאיר
 דיציו גוטליב). כמינהג, יצא גריני
 ברג כמיסגרת עבודות ההכנה על
 סירטו, לנכור בעברו של בן־גוריון,
 ומצא מיסמכים ותצלומים שטרם
 נודעו בציבור, המאירים באור חדש
 את אישיותו המורכבת של ד"ר
 בן־גוריון. על מלאכת הכנת הסרט,
 יעז כמה מתגליותיו, סיפר ד"ר
 גרינברג, "דהעולם הזה":

ראשית, לא רציתי לעשות תוכנית טל־
 וויזיה, אלא סרט טלוויזיה. הכרונולוגיה
 של הסרט שלי היא לא פוליטית, אלא
 בדידותו בשדה־בוקר עם זכרונותיו. בלא
 עזרת מזכירה, או מכשיר הקלטה, כך
 גוריון ישב שם ליד נחל צין, וכתב את
 זכרונותיו, תוך שהוא חי אותם מחדש.
 היו לו כל חומרי הגלם לחיים החדשים
 האלה. הוא שמר כל פיסת נייר, היו לו
 יומנים, לסרט שלי היתה קונספציה פשוטה
 מאוד, האיש דועך והאגדה צומחת. לחייב
 ולהגזמה, ואני רציתי להביא למסך את
 האיש.

הסרט שלי אינו הסרט הראשון על בן־
 גוריון. נוצרו עליו הרבה סרטים. 20 סר־
 טים תיעודיים, ושני סרטים באורך מלא.
 אלא שמרבית הסרטים הללו עוסקים בהי־

חצלום שנחגלה בחרני הס

בביקורו האחרון באירופה המחיש את אהבתו לכובעים